

nước sám

Nhớ Phương Triều

mùa tâm tháng cuối
gối mềm mái cỏ
quanh co sương miên man
bước về mộng gác trăng già
có bao giờ tôi là thơ
tan theo những đám mây xa lắc
nhớ bạn lòng thênh thang
thốt không được một lời
lặng câm như cánh cửa im lìm sám hối
suối sâu nước buốt
chảy suốt vào ba ngàn thế giới
củi mục tháng năm dài
cạn dần dư vị mưu toan
làm sao an ủi được lòng mình
chỗ đứng đầy những vết sẹo
gió dẫu chết
hoa vẫn rụng
đuổi bóng càng thêm xa

Vũ Tiên Lập